

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

3. Sueci Legatum mittunt. Tergiversantur Vechtam dimittere. Urgente
Christoph. Bernardo & Fratre, tandem discedunt. Magnâ omnium lætitiâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

tus, prolongatis ex eâ Civitatum relaxatione tam diu Comitibus impensi; soluta Sueco quot mensibus septem millia; & nunc etiam post itineris impensas, exposci millia sex, ceu congiarium, pro accelerati fœnoris beneficio, apud Amstelodamenses fœneratori offerendum; quantam non summam adaequent? quorum omnium solutio cumulatis postea exactionibus, tantò futura sit patria difficilior, quantò ex unius capitationis solatio, facilius hodie levamentum. Nihilò tamen minùs Princeps, sive quod benignius agere cuperet, sive quod etiam Civitates validius impellere tunc quidem importunum crederet, & ne inter eam Ordinum altercationem diutius protraheretur festinata præsidii Vechtensis abductio, oblatas à Civitatibus conditiones tandem admisit. Et hæc primùm Comitibus dissidia pullulare cœperunt, quorum ego progressus malorum sic in præsentia narraturum me spero, ut qui iudicium adferent, affectionibus incorruptum, partiumque securum, sinceram probaturi sint in scribente fidem.

3.
Sueci Legatum
mittunt.

Advenerat jam Ratisbonâ Monasterium Hoffstetterus Suecorum Ablegatus, qui post pecuniam sibi numeratam Vechtâ præfidiarios educeret. Et hic quidem nihil æquè simulabat, ac parati æris desiderium, & Imperij

perij decreto, votoque Principis deferendi promptitudinem. Sed à quibusdam Nobilibus, qui eodem in diversorio quotidiani convictores erant, in tanto ære corradendo meram persuasus præsentis patriæ statûs impotentiam, ex iis etiam Ordinum contentionibus, non parùm auctam, nihil minus intendebat; nec aliud sperabat certius, quam Suecos præsidium *Vechtense* continuaturos, inexplicabilem futurarum non minus, quam præsentium utilitatum occasionem. *Christophorus Bernardus Tergignarus* omnium, vel eò studiosior argenti undique conquirebat; & inventum tandem, congestumque ab exteris, à Ministris, à Mercatoribus, à patriâ totâ, paratum obtulit Ablegato. At hic quasitis novis in dies singulos effugiis, moras necebat, nec nisi tardè ad rationes æquas poterat adduci. Verùm hac difficultate tandem quoque superatâ, rursus alia exurgebat. Licet enim æs jam numeratum, receptumque, & uti conventum prætendebant, extra diœcesin *Oldenburgum*, Comitum sedem, mutuâ Principis operâ transvectum esset, necdum tamen *Vechta* tradebatur.

Christophorus Bernardus ab evacuatione haud futurus procul, ad viciniam cellerrimè vectus, in arce *Dincklagen*, tribus leucis *Vechtâ* distante confidebat. *Henrico*

Urgente
Christ.
Bern. &
Fratre.

*Tandem
disce-
dunt.*

rico Baroni de Galen germano fratri ac *Vechten*si Satrapæ in mandatis dat, ut post exsolutum nunc æs militaris præsidij discessum, & munimenti restitutionem apud militiæ Præfectum maturet. Sed hic æquæ ac miles pertinax, esculentis ac donativis pasci assuetus, nunc hanc, nunc illam moræ causam prætexebat, ægrè admodum, uti apparebat, è loco tam utili migraturus. Enimverò Princeps celeritate utendum certus, eâ meritò cunctatione offensus, obtestatur Imperij totius voluntatem, ipsius Coronæ Suecicæ fidem, & utriusque estimationem, atque iterum, & severius Fratri mandat, actutum regrediatur *Vechtram*, oggerat hæc Præfecto, ejusque ac militiæ mentem, velintne cedere, postremum exploret; scire se si negent, quid facto opus; nec ullum unquam fore, qui emergerentis ita novi in Imperio belli causam aliquando sibi possit imputare. Præter non minus generosè, quam prudenter hæc exequitur, nec passus munificentiam desiderari, Præfecto & militiæ author est, ut eodem die (erat decimus tertius Maij) sub tempus pomeridianum, ad tympanum pedites, equitesque excedant. In campo eam noctem morati, liberaliterque habiti, vix postridie *Wildeshusum* transierunt, cum ecce novis è Sueciâ mandatis jussi feruntur, *Vechta* possessionem, ac præ-

præsidium continuare. Id quod tamen
 mihi extra famam incompertum est. Sed
Christophorus Bernardus abruptâ quavis
 morâ, exeuntibus è vestigio succedit, *Vech-*
tam ingreditur, militem suum imponit,
 & solenni, sed incredibili incolarum ac
 totius patriæ lætitiâ DEO grates agit, quod
 post tot calamitates, curas, ac labores,
 omni tandem præsidio hostili, Provinciam
 universam liberâset. Nuncio mox Ratis-
 bonam, Romamque delato, exceptoque
 ingenti ubique plausu Pontifex, Impera-
 tor, Principes tam felicem exitum *Chri-*
stophoro Bernardo gratulati, & ipsi con-
 ceptam inde animi voluptatem abundè te-
 stabantur.

*Magnâ
 omnium
 lætitiâ.*

Nihil à pacatâ nunc Germaniâ, nihil
 à conterminis Provinciis timebatur; do-
 mestica solum dissidia bonorum animos
 diffundebant. *Mallingerotius* exortarum
 in Comitibus simultatum occasionem nactus,
 quum animadverteret magnam fore par-
 tem Civium offensam, enimverò uten-
 dum sibi duxit eâ rerum opportunitate,
 ratus, si illa offensionum initia, quæ ex
 uno latere satis per se complures fovebant,
 ex altero ipse clam aleret, conatus haud
 dubiè successuros. Ergo telam sic ordiri
 placuit.

Illuxerat Divi Jacobi pervigilium, Ca-
 pitularium frequentiâ insigne; quo colla-
 to frequen-
 tat.